

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Borghjerg): Medens vi her i Landet har haft Undervisningspligt for døvstumme Børn i over 100 Aar, fra 1817, har noget tilsvarende ikke været Tilfældet for de stakkels blinde Børn. Følgen er blevet, at nogle blinde Børn, efter de Meddelelser, der er fremkommet baade fra Blindeinstituttet i København og fra Forskolen paa Refsnæs, ganske unddrages Undervisning, og at ikke saa ganske faa først faar en Undervisning paabegyndt i en alt for sen Alder, og det er jo netop for blinde Børn af den største Betydning, at Undervisningen begynder rettidig. Socialministeriet har derfor ment det rigtigst at foretage en Forandring i den gældende Ordning, saaledes at der indføres Undervisningspligt for blinde Børn, ligesom vi har haft det for de døvstumme i hundrede Aar. Dette gaar Forslaget ud paa. Der indføres Undervisningspligt fra det fyldte 8de Aar; det vil sige fra og med det Skoleaar, hvis Begyndelse falder i det Kalenderaar, i hvilket Barnet fylder 8 Aar. Dog kan blinde Børn modtages et eller to Aar tidligere; dette gaar § 2 ud paa. Undervisningspligten vil saa normalt vare i 10 Aar. Det er ikke noget stort Forslag, men jeg tror dog, at det, naar det gennemføres, vil være en særdeles heldig og tidssvarende Reform. Hvad Omkostningerne angaar, henholder Forslaget sig til Reglerne for døvstumme Børn og for aandssvage Børn, saaledes som vi kender dem fra Lov af 22. December 1920.

Lovforslaget er behandlet i det andet høje Ting, det har været til en udførlig Udvalgsbehandling og er blevet enstemmigt vedtaget dér. Jeg anbefaler det til velvillig og hurtig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Sneum: Jeg skal begynde med at rette en Tak til den højtærede Socialminister, fordi han har udarbejdet og forelagt Forslag til Lov om blinde Børns Undervisning. Enhver, der har haft Lejlighed til at se, hvor hjælpeløst et saadant blindt Barn er, og som er bekendt med de overordentlig store Vanskeligheder, der møder et saadant stakkels hjælpeløst Barn, maa erkende, at her er en Opgave, som Samfundet eller det offentlige har en afgjort moralsk Pligt til at være med til at løse. Den Undervisning eller Uddannelse for blinde Børn, som vi har for Øjeblikket, kommer desværre, som den højtærede Minister ogsaa sagde, ikke alle blinde Børn til gode. Hvis Lovforslaget vedtages, hvad jeg haaber det bliver, bliver det en Pligt at lade blinde Børn modtage en

passende Undervisning paa Statens Blindeinstitut eller Blindeforskole eller paa anden tilfredsstillende Maade. Jeg ved, at man i mange Hjem ud over Landet med Forventning ser hen til den Dag, da dette Lovforslag bliver endelig vedtaget her i Rigsdagen, og disse Forventninger bør vi ikke skuffe.

Lovforslaget kommer til os fra Landstinget, hvor det har været Genstand for grundig Behandling, dels i Tinget og dels i et Udvalg. I Landstinget er der indført visse Smaaændringer, som er tiltraadt af Ministeren, og derefter har Landstinget enstemmigt vedtaget Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger her i Tinget. Landstingsudvalgets Ordfører udtalte ved anden Behandling Haabet om, at Lovforslaget ogsaa maatte faa en velvillig Behandling i Folketinget, saaledes at det kunde blive ophøjet til Lov. Jeg har det samme Haab, thi der er stærk Trang til en saadan Lov, hvilket jo ogsaa er erkendt fra alle Sider.

Jeg skal paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, og jeg haaber, som sagt, at det maa lykkes at faa Lovforslaget vedtaget, inden Rigsdagssamlingen slutter.

Chr. Søgaard: I Betragtning af, at den højtærede Socialminister har gjort Rede for Lovforslagets Indhold, skal jeg ikke komme videre ind herpaa. Det væsentligste er jo, at der nu fastslaas Undervisningspligt for blinde Børn — det har ikke tidligere været Tilfældet. Skolerne har ganske vist i de aarlige Indberetninger maattet meddele, hvor mange blinde Børn der var i de vedkommende Skoledistrikter, men der har ikke været Skolepligt. Det er der heller ikke foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, og det ser jeg paa med Tilfredshed. Selv om der indføres Undervisningspligt, indføres der ikke Skolepligt, idet de Forældre eller Værger, som paa tilfredsstillende Maade selv ønsker at sørge for deres Børns Undervisning, enten gennem Hjemmeundervisning eller Privatundervisning, har Lov dertil, naar de Krav, Ministeriet stiller, kan opfyldes derigennem. En af de Ændringer, der er indført i Landstinget, er den, at de stedlige Skolemyndigheder skal skønne over, om den private Undervisning er tilfredsstillende, og denne Ændring betyder efter min Mening en Forbedring af Lovforslaget.

Lovforslaget er kommet hertil enstemmigt vedtaget af Landstinget, og jeg kan paa mit Partis Vegne ogsaa tiltræde Lov-